

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 15Csp/30/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122204217
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Gabriela Chudovská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:3122204217.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

8

15Csp/30/2022

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou Mgr. Gabrielou Chudovskou v právnej veci žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpený: Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 30, Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, Dubnica nad Váhom, t.č. bytom C. D., E. C. XXX/X, F. XXX, G. H. I., o zaplatenie 426,16 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

2

15Csp/30/2022

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 390,88 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne

zo sumy 36,48€ od 29.11.2019 do zaplatenia,

zo sumy 36,48€ od 29.11.2019 do zaplatenia,

zo sumy 36,48€ od 29.11.2019 do zaplatenia,

zo sumy 36,48€ od 29.11.2019 do zaplatenia,

zo sumy 36,48€ od 29.11.2019 do zaplatenia,

zo sumy 36,48€ od 29.11.2019 do zaplatenia,

zo sumy 36,48€ od 21.12.2019 do zaplatenia,

zo sumy 36,48€ od 21.01.2020 do zaplatenia,

zo sumy 36,48€ od 21.02.2020 do zaplatenia,

zo sumy 36,48€ od 21.03.2020 do zaplatenia,

zo sumy 26,08€ od 21.04.2020 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 83,44%.

o d ô v o d n e n i e :

5

15Csp/30/2022

1. Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 28.06.2022 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 426,16 eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 426,16 eur od 29.11.2019 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili spolu dňa 30.05.2019 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol veriteľ žalovanému pôžičku vo výške 390,88 eur na kúpu spotrebného tovaru. Žalovaný uhradil akontáciu 0,- eur a na zvyšok kúpnej ceny mu bola poskytnutá pôžička. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 12 mesačných

splátkach v sume 37,61 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 451,32 eur. Žalovaný uhradil iba sumu 0,- eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, veriteľ v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, listom z dňa 26.09.2019 – Predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne veriteľ žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, veriteľ bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Veriteľ využil oprávnenie a dňa 19.11.2019 úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 23.11.2019 - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Ku zosplatneniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje čl. 11.2 zmluvných podmienok. Pôvodný žalobca si uplatnil úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. Ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 426,16 eur, uhradil sumu 0,- eur a rozdiel je predmetom žaloby. Pokuta ani náklady na vymáhanie pohľadávky neboli žalobou uplatnené.

3. Žalovaný mal žalobu s poučením o procesných právach a povinnostiach a a výzvou na vyjadrenie k žalobe doručenú do vlastných rúk dňa 21.08.2022. Vyjadrenie k žalobe nebolo podané.

4. Na výzvu súdu žalobca doplnil, že zmluva bola uzatváraná prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie bez toho, aby bola podpísaná v listinnej forme. Zmluvné strany uzatvárajú vopred rámcovú zmluvu, predmetom ktorej je popis spolupráce pri uzatváraní zmluvy o úvere na diaľku. Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného, žalobca doplnil, že občiansky preukaz žalovaného nebol odcudzený, klient spĺňal štandardné riskové podmienky. Podpisom zmluvy prehlásil, že všetky ním uvedené skutočnosti sú pravdivé, prehlásil, že mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie záväzku. Ako zamestnanec preukázal výšku svojho mesačného príjmu a aj mesačné výdavky. Zmluvne dohodnutá výška splátky sa javí byť primeraná. Žalovaný neinformoval žalobcu o zmene finančných pomerov, ktoré by mu znemožnili riadne splácanie úveru. Žalovaný tiež nežiadal o zníženie splátky ani nežiadal o nové podmienky splácania,

5. Súd nariadil pojednávanie na deň 08.11.2022, na ktoré sa strany sporu nedostavili. Právny zástupca žalobcu mal doručené predvolanie riadne do vlastných rúk, následne podaním doručeným súdu dňa 02.11.2022 ospravedlnil neúčast žalobcu a jeho právneho zástupcu a súhlasil, aby súd konal a rozhodol aj v ich neprítomnosti. Žalovaný mal predvolanie na pojednávanie doručené do vlastných rúk dňa 13.10.2022, svoju neúčast na pojednávaní neospravedlnil ani nepožiadal o odročenie pojednávania z vážneho dôvodu. Súd preto pojednával v neprítomnosti strán sporu.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a po vykonanom dokazovaní zistil nasledovný skutkový stav:

7. Súd mal preukázané, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník dňa 30.05.2019 uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorej predmetom bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru na nákup tovaru – Sony Playstation 4S v sume 390,88 eur. Akontácia bola 0,- eur, kúpna cena tovaru bola 390,88 eur (tj. spotrebiteľský úver bol použitý na úhradu celej kúpnej ceny). Spotrebiteľský úver sa žalovaný zaviazal splácať v 12 mesačných splátkach po 37,61 eur s poistením (suma 36,48 eur bez poistenia) vždy do 20. dňa v mesiaci, pričom celkovo bol povinný uhradiť 437,76 eur (bez poistenia), resp. sumu 451,32 eur (s poistením). Prvá splátka bola splatná dňa 20.06.2019. RPMN bola 25,21%, fixná úroková sadzba 25,21 % ročne, celkové náklady boli v sume 46,88 eur. V zmluve sa uvádza priemerný čistý mesačný príjem dlžníka v sume 400,- eur (z 3 posledné mesiace) a finančné výdavky na splátky úverov, hypoték, lízingov v sume 60,- eur. V rubrike „predložené doklady“ je uvedený občiansky preukaz. V štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere boli zhrnuté všetky parametre poskytnutého spotrebiteľského úveru. Podľa bodu 11.2 obchodných podmienok je banka oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok úveru žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky pred dátumom konečnej splatnosti úveru, ktorá sa stane okamžite splatnou, ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace.

8. Žalovaný bol listom zo dňa 26.09.2019 vyzvaný zo strany žalobcu na úhradu dlžných splátok, ktoré činili v tom čase sumu 112,83 eur. Žalovaný bol súčasne upozornený, že ak táto suma nebude uhradená do 05.11.2019, pristúpi veriteľ k vyhláseniu splatnosti celého úveru. Výzvu na úhradu prevzala dňa 02.10.2019 družka žalovaného ako to vyplýva z doručienky. Následne žalobca oznámil žalovanému listom zo dňa 23.11.2019, že sa stal dlh z úverovej zmluvy splatným v celom rozsahu naraz, nakoľko dlžné splátky žalovaný riadne a včas neuhradil, pričom bol vyzvaný na úhradu sumy 426,21 eur.

9. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad bolo zistené, že žalovaný neuhradil na splátkach úveru ani jedno euro.

10. Záonné ustanovenia:

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon“), Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

Podľa ust. § 2 písm. a), b), d) zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

Na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 9 ods. 1 zákona, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 7 ods. 1 zákona, Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 11 ods. 2 zákona, Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

11. Veriteľ – žalobca v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi účastníkmi zmluvy na základe zmluvy uzavretej dňa 30.05.2019 je vzťahom občianskoprávnym a je potrebné naň aplikovať ustanovenia tohto zákona.

12. V konaní nebolo sporné, že žalovaný uzatvoril so žalobcom zmluvu dňa 30.05.2019. Na základe uvedenej zmluvy bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 390,88 eur na nákup elektroniky. Keďže súd ustálil, že zmluva uzatvorená so žalovaným je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vzťahuje sa na ňu zákon č. 129/2010 Z.z., súd najskôr zisťoval, či zmluva o spotrebiteľskom úvere má všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 tohto zákona, pričom súd konštatuje, že zmluva obsahuje všetky povinné náležitosti vymenované v tomto zákonom ustanovení a žiadna taká náležitosť, ktorá by spôsobovala bezúročnosť a bez poplatkovosť úveru (§ 11 ods. 1 zákona), neabsentuje. Nechýba žiadna taká náležitosť, pre absenciu ktorej by dlžník nevedel posúdiť rozsah svojho záväzku.

13. Súd uvádza, že je i napriek vyššie uvedenému daný dôvod pre konštatovanie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Dôvodom je ustanovenie § 11 ods. 2 cit. zákona. Podľa citovaného ustanovenia, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za takéto porušenie sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania jeho schopnosti splácania úveru. Z predložených listinných dôkazov je zrejmé, že veriteľovi na to, aby žalovanému poskytol spotrebiteľský úver, postačoval len údaj uvedený v zmluve o výške priemerného mesačného príjmu 400,- eur a výške mesačných finančných výdavkov na splátky úverov 60,- eur, iné mesačné výdavky v zmluve neboli uvedené vôbec. Uvedené je, že žalovaný je slobodný, nemá nezaopatrené deti ani vyživovacie povinnosti a býva v nájme. Z obsahu zmluvy vyplýva, že žalovaný okrem občianskeho preukazu nepredložil veriteľovi žiadne doklady, a teda z nej ani nevyplýva, že by akýmkoľvek dokladom žalovaný preukázal výšku mesačného príjmu a mesačné výdavky, hoci žalobca v podaní zo dňa 13.10.2022 uviedol, že tak učinil. Ak nepredložil žiadne doklady, nie je zrejmé, akým spôsobom žalovaný mal tieto skutočnosti preukázať. Hoci súd žalobcu vyzval, aby sa vyjadril k tomu, či v akom rozsahu bola skúmaná bonita žalovaného, žalobca uviedol, že táto skúmaná bola, avšak nepredložil žiadne dôkazy na preukázanie týchto tvrdení. Nebolo preukázané, že by údaje o žalovanom v zmluve vyplnené, boli akokoľvek zo strany žalobcu overené a verifikované. Nebolo preukázané, že by veriteľ overoval výšku príjmu žalovaného, že by overoval nahliadnutím do príslušného registra výšku ostatných záväzkov- splátok úverov, keď výsledok takejto lustrácie v úverovom registri žalobca netvrdil ani nepreukázal. Veriteľ tiež vôbec nemal predstavu o tom, aké sú ostatné mesačné pravidelné bežné výdavky žalovaného a koľko mu tak na splácanie prípadného ďalšieho úveru ostáva mesačne voľných finančných prostriedkov. Výška ostatných výdavkov nebola ani v zmluve vyplnená ani overovaná, žalovaný nepredložil okrem občianskeho preukazu žiadne doklady a ani žalobca nepredložil žiadnu listinu, z ktorej by snaha o verifikáciu tejto skutočnosti vyplynula. Tieto údaje nielenže neboli nijako overované, ale neboli ani do zmluvy vpísané, a teda od žalovaného neboli vôbec zisťované. Súd preto uzatvára, že bolo preukázané jedine to, že žalobca mal k dispozícii v zmluve údaj o výške vyživovacích povinností (0), že býva v nájme (bez uvedenia výšky výdavkov v tomto smere na zabezpečenie bývania), výške príjmu (400,- eur mesačne) a výške ostatných úverových výdavkov (60,- eur), avšak žiadne iné údaje k dispozícii nemal, a teda len na základe týchto kusých informácií si nemohol urobiť komplexný a objektívny obraz o finančnej situácii žiadateľa o úver. To platí o to viac, keď žiadne z týchto údajov neboli verifikované, neboli podložené dokladmi, resp. zisťovaním v príslušných databázach. Takéto počínanie súd hodnotí ako hrubé porušenie povinnosti veriteľa skúmať bonitu dlžníka. Ak žalobca uviedol, že občiansky preukaz nebol žalovanému odcudzený a žalovaný vyhlásil pravdivosť údajov, uvedené nezabavuje povinnosti žalobcu vyvinúť snahu na objektívne overenie bonity žalovaného tak, ako mu túto povinnosť ukladá § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., teda žalobca bol povinný preukázať, že údaje od žalovaného nielenže získal, ale že tieto získal v potrebnom rozsahu (a nie len selektívne niektoré z nich), že ich vrámci možností overil dostupnými prostriedkami (vyžiadáním si listín od žalovaného, overením v databázach) a že ich aj konkrétnym spôsobom pri poskytovaní úveru zohľadnil. Tieto skutočnosti však v danom prípade naplnené neboli. Súd pritom na uvedené žalobcu aj vyzval,

aj predniesol uvedený nedostatok na ostatnom pojednávaní vrámci predbežného právneho posúdenia, ale napriek tomu žalobca splnenie povinnosti postupovať v tomto smere s odbornou starostlivosťou nepreukázal.

14. Súd ešte konštatuje, že uvedená povinnosť veriteľa v cit. zákone zodpovedá povinnosti podľa čl. 8 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, podľa ktorej členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať. Dôsledkom podcenenia bonity je neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu spotrebiteľa, pričom zákon stanovuje ako následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle § 11 ods. 2 cit. zákona. Okrem toho platí, že ak žalobca hrubo porušil povinnosti pri zisťovaní bonity žalovaného podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, tak tým viac logicky platí (argumentom a fortiori a maiore ad minus - od väčšieho k menšiemu), že žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch (hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je nepochybne viac ako nekonanie s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch). Teda ak dôjde k hrubému porušeniu povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, dôjde zároveň i k porušeniu povinnosti veriteľa konať s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských (hrubé porušenie tak konzumuje porušenie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou). Potom je nutné tiež konštatovať, že žalobca nemohol od žalovaného ani vyžadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch (k tomuto záveru pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoCsp/38/2020-118 zo dňa 27.05.2021).

15. Preto súd konštatuje prvý záver, a síce, že úver je bezúročný a bez poplatkov, a preto žalobca môže od žalovaného požadovať len čistú istinu bez úrokov a poplatkov. Žalovaný vyčerpал sumu 390,88 eur, pričom uhradil celkovo sumu 0,- eur, a teda nezaplatená istina predstavuje sumu 390,88 eur. Okrem toho súd konštatuje, že úver nebolo možné účinne predčasne zosplatiť, a teda na vykonané vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru listom zo dňa 23.11.2019 súd ani neprihliadal. Splátky tak boli stále splatné v termínoch dohodnutých v zmluve, a síce vždy k 20.dňu každého kalendárneho mesiaca od 20.06.2019. Výška mesačnej splátky bez poplatku za poistenie (vzhľadom na bezpoplatkovosť úveru na tento poplatok súd neprihliadol), bola dohodnutá v sume 36,48 eur, pričom celá táto suma mala byť započítavaná (vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť) len na istinu. Žalovaný neuhradil ani jedno euro. Nezaplatená preto ostala celá poskytnutá istina 390,88 eur, čo po rozvrhnutí na dohodnuté splátky istiny predstavuje :

- 7 splátok po 36,48 eur splatných od 20.06.2019 do 20.12.2019,
- 3 splátky po 36,48 eur splatných od 20.01.2020 do 20.03.2020,
- 1 splátka v sume 26,08 eur splatná 20.04.2020.

Spolu: 390,88 eur.

Všetky tieto splátky ostali dlžné, nezaplatené a ku dňu rozhodnutia súdu sú tak už všetky tieto dlžné splátky istiny splatné, a preto súd zaviazal žalovaného na úhradu sumy 390,88 eur a vo zvyšku pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru žalobu zamietol.

16. Nakoľko už súd vyššie odôvodnil, že na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru prihliadať nemožno pre nesplnenie podmienok pre jej vyhlásenie, je nutné konštatovať, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou vždy len konkrétnej mesačnej splátky istiny, a to vždy odo dňa splatnosti tej-ktorej nezaplatenej splátky istiny. Dlžné priznané splátky istiny boli splatné vždy k 20.dňu, do omeškania s ich úhradou sa žalovaný dostal vždy od 21.dňa v príslušnom mesiaci, teda od 21.06.2019 a zhodne rovnako každý mesiac až do 21.04.2020. Žalobca však žiadal v petite úroky z omeškania priznať až od 29.11.2019. Nakoľko súd nemôže prekročiť žalobný petit a priznať viac, ako žalobca žiadal (teda priznať úroky z omeškania od skoršieho dňa ako odo dňa 29.11.2019), tak vo vzťahu k splátkam istiny splatným v dňoch 20.06.2019, 20.07.2019, 20.08.2019, 20.09.2019, 20.10.2019 a 20.11.2019, teda vo vzťahu k splátkam splatným pred 29.11.2019, súd priznal úroky z omeškania až od neskoršieho dňa 29.11.2019 v súlade so žalobným petitom. Vo zvyšku úrokov z omeškania, teda uplatnených zo zamietnutej sumy, súd žalobu zamietol. Sadzba uplatneného úroku z omeškania zodpovedala zákonnému úroku

z omeškania (0,00 % základná úroková sadzba ECB + 5% platná od 16.03.2016), a teda bol uplatnený v správnej sadzbe. Súd preto priznal úroky z omeškania z jednotlivých splátok priznanej istiny.

17. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

18. Žalobca sa domáhal celkovo zaplata sumy 426,16 eur s príslušenstvom. Úspech žalobcu predstavuje priznanie istiny 390,88 eur s príslušenstvom, čo je úspech žalobcu v rozsahu 91,72 %. Vo zvyšku, teda v 8,28 % bol úspešný žalovaný. Čistý úspech žalobcu (úspech – neúspech) je 83,44 %. Žalobca tak má proti menej úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v tomto rozsahu. O výške trov konania rozhodne súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

5
15Csp/30/2022

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.